

The Holy See

PAPA FRANCESCO

UDIENZA GENERALE

Piazza San Pietro

Mercoledì, 6 marzo 2019

[Multimedia]

Speaker:

Drodzy bracia i siostry, Drugim wezwaniem modlitwy „Ojcze nasz” jest prośba skierowana do Boga: „Przyjdź królestwo Twoje” (Mt 6,10). Rozbrzmiewa w niej echo słów Pana Jezusa: „Czas się wypełnił, bliskie jest królestwo Boże, nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” (por. Mk 1,15). Wbrew pozorom nie chodzi w nich o wzbudzenie w nas strachu przez Sądem Bożym, lecz o zachętę do przemiany życia, zaproszenie do życia Ewangelią. Wyrażają one pragnienie, by panowanie Boga w świecie nastąpiło jak najszybciej. Tymczasem rzeczywistość, w której żyjemy jest wciąż naznaczona grzechem. Wielu ludzi cierpi, są ze sobą skłócenia, żyją pod prężeniem wojen i różnych form wyzysku. Chcemy w naszej modlitwie powiedzieć: „Potrzebujemy Ciebie, Jezusie; potrzebujemy, abyś wszędzie i na zawsze był Panem pośród nas!”. Prosimy o dar królestwa, które dzisiaj wydaje się może maleńkim ziarnem, lecz oczekujemy, że gdy ono wyrośnie będzie największym drzewem Bożego Ogrodu. Pan Jezus określił siebie samego jako „ziarno pszenicy”, które obumiera w ziemi, lecz tylko w ten sposób może przynieść „plon obfity” (por. J 12, 24). Dla współczesnych sobie był On mało znaczącym znakiem, niemal nieznanym ówczesnym historykom. Po tragedii Wielkiego Piątku, mocą swego Zmartwychwstania ukazał światu nową nadzieję. Dlatego prosimy: „Przyjdź Panie Jezu” (Ap 22, 20), „Przyjdź królestwo Twoje”.

Santo Padre:

Saluto cordialmente tutti i Polacchi qui presenti. Iniziamo il tempo di Quaresima. La liturgia del

Mercoledì delle Ceneri, in modo particolare il rito dell'imposizione delle ceneri sul capo, ci aiuta a comprendere la nostra fugacità, il bisogno della penitenza, del digiuno e della rinuncia. Apriamo il nostro cuore, la nostra mente per capire in modo giusto il senso della nostra vita alla luce dei misteri della passione, della morte e della risurrezione di Gesù. Di cuore, benedico voi e i vostri cari.

Speaker:

Pozdrawiam serdecznie obecnych tu Polaków. Rozpoczynamy Wielki Post. Liturgia Środy popielcowej, zwłaszcza obrzęd posypania głów popiołem, uświadamia nam naszą przemijalność, potrzebę pokuty, postu i wyrzeczenia. Otwórzmy nasze serca i umysły, by właściwie odczytać sens naszego życia w świetle tajemnic męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Z serca błogosławię wam i waszym bliskim.